

# Amb «ioia» i alegria

a uns anys, un home de cultura i exalcalde de Lloret en la primera etapa democràtica em va explicar que no és veritat que tots els polítics tinguin com a objectiu prioritari «sortir a la foto» sigui com sigui. Que els polítics (sobretot els alcaldes) a més de l'obligació de coordinar bé els seus regidors i tècnics i fer una gestió positiva, intel·ligent, creativa i honesta, també tenen la d'acompanyar els ciutadans.

Un concepte, aquest d'acompanyar, que comporta assistir a tants actes com puguin dels que particulars, associacions, el mateix ajuntament, etc... endeguen a la seva vila. Amb la presència d'un regidor i encara millor de l'alcalde, entitats i vilatans reben així, suport i reconeixement a les seves activitats. La fotografia final o el reportatge que acostumen a «donar fe de l'acte» no són, doncs, l'objectiu, sinó la conseqüència.

He de reconèixer que el polifacètic pròcer lloretenc em va fer canviar la meva percepció sobre els polítics que, vagis on vagis, sempre acaben apareixent i compartint una estona amb els seus conciutadans.

L'actual alcalde de Blanes, en aquest aspecte, n'és tot un exemple. I així, pots trobar-lo un divendres al matí al passeig de Mar ballant una estona amb els 1.300 escolars que participaven en la cloenda de la magnífica activitat que l'Esbart Joaquim Ruyra ha desenvolupat per acostar i atraure els més menuts a la dansa tradicional catalana. I, també, unes quantes hores després, xerrant i ballant amb la gent de Mas Enlaire, que ha gaudit d'unes fantàstiques festes de barri, farcides de dansa i música. Gràcies a la feina de la gent de l'associació i, sobretot, del generós mecenatge d'una empresa privada (Audioselva) que aporta infraestructures tècniques de primer nivell i grups musicals d'un atractiu i una solvència contrastada.

Estic convençut que entre les danses del divendres i la ballaruca del dissabte, l'alcalde blanenc va acompanyar encara altres diverses activitats.

Amb «ioia i alegria» com diu ell mateix, en una pronúncia catalana que, a vegades, evidencia les seves arrels «alpujarrenyes». Però, en tot cas, transmetent, gairebé sempre, calidesa i proximitat.

Font del document: [http://www.diaridegirona.cat/selva/2017/06/10/ioia-alegria/850915.html?utm\\_source=rss](http://www.diaridegirona.cat/selva/2017/06/10/ioia-alegria/850915.html?utm_source=rss)